

חולין קכז

עניין: כל שיש ביבשה יש בים חוץ מן החולדה

מטעם המלך ח"ד סי' תרב

סימן תר"ב הטעם למה שנחמה החולדה לומר שירה ודוקא דהך קרא דכל הנשמה תהלל י"ח כדא' בפרקי שירה י"ו כן עפ"י מה דא' בספרי חכמי הקבלה שכל מין טהור נברא משם י"ה וממנו החיות והעופות שלו למטה כמיני דמסאבותא הטמאים הם החיים בשם ו"ה וזה ידוע דכל מה שיש ביבשה טהור בים הוא טהור וכן בהפך וכ"ס ירושלמי דשבת פ"ח סרטיס איתא שכלמה שיש ביבשה יס ביסלכד מהחולד שפארם האונו כל יוסכירחל וזהו הטעם למה שהארץ הזאת היא נקראת יוסכירחל להיות שיש במינו במחבור לארץ הארץ בים יגמלא שמשכחת לה שגם מינים טמאים דים יהיו אחוים בי"ה שמו להיותם טהורים בים אבל החולד שאינו אחיו אלף בארץ והוא טמא לא משכחת לה סיהיה אחיו אלף בו"ה ולא ביה ולכן הוא אומר כל הנשמה תהלל י"ה כלומר שכל הברואים הטמאים והטהורים יחדיו יהללו שם י"ה וכמו שכתבנו ולי נא להלל לשם ו"ה כי ממנו אנו יונקים ע"כ שמעתי מרבני דל אשכנז ודפסח (אמר המגן) ועיין עוד טעם אחר פרח על מט"ה הארון הזה בחלק ג' ממנו הוא יסועתי יעו"ס.

בן יהוידע

דף קכ"ז. ח"ר כל שיש ביבשה יש בים חוץ מן החולדה. ראיתי בספר מטעם המלך ח"ד סי' תר"ב דאיתא בספרי המקובלים ז"ל כל מין טהור חיות משם י"ה וכל מין טמא חיות מן חיותה ו"ה, גם ידוע כל מה שיש ביבשה טהור הוא טמא בים, וכל מה שביבשה טמא הוא טהור בים, נמצא לפ"ז יהללו שם י"ה הטהורים שבים, וגם יהללו שם י"ה הטהורים שביבשה שם טמאים בים, הרי כל המינים מהללים בשם י"ה וכל המינים מהללים באותיות י"ה, ורק מין החולדה לא משכחת לה שיהלל שם י"ה כי מין זה הוא טמא ביבשה ואין כנגדו טהור בים, לכן ארז"ל בפרקי שירה חולדה אומרת כל הנשמה תהלל י"ה כלומר כל חיות שיש לבד מדידי כלימין שהיה יהלל בשם י"ה, ורק מין ידי לא אפשר להלל בשם י"ה עכ"ל. וכל בס"ד לכך נקראת חולדה חולדה חלד ו"ה והיינו לשון נביטה וביטוי שהיא מבושה וגכנסת באחיה ו"ה ולא באחיות י"ה.

תורת משה לחת"ס פסח הגש"פ

מושיבי עקרת הבית. איתא בגמרא פסחים דף ק"ח ע"ב מאי דכתיב מושיבי עקרת הבית, אמרם כנסת ישראל לפני הקצ"ה רצונו של עולם שמוני צניח כחולדה הדרה בעיקרי צחוס, עיין מהרש"א ח"א הרבה להקשות בכאן, וצחי' למסכת חולין פ' העור והכרע פירשתי (ב) כי הנה מלרים הוא קליפת חומר (כדכתיב בהם [יחזקאל כ"ג כ'] אשר צמר חמורים צהרם) שהוא טמא, וכנסת ישראל ליונה אמתיאל [גיטין מ"ה ע"א], שהוא טהור בקדושה, לכן צדון הוא צעת החגירות הקדושה שיפלו המלרים ויהיו כליאת נוצל כיון שהם מקליפת חומר. אכן כל שביבשה טמא בים טהור וכן בהפוך (כלים פ"ז מ"ג), ולכן רדפו מלרים אחריהם בים כי אמרו שם אנחנו טהורים וישראל עמאים, מה עשה הקצ"ה קרע הים ונעשה ליבשה. והנה כל מה שיש ביבשה יש בים חוץ מהחולדה (חולין קכ"ז ע"א), ועשאוני צניח כחולדה שאינה בים רק דרה בעיקרי צחוס, כי בכל מקום שהם הולכים נעשה יבשה, (ונשאר בקדושה טהורים) כ"ל ודו"ק (ב).

זוהר ח"ב דף כ ע"א

אחת נברא ועשה העולם הזה כנגד העולם של מעלה וכל מה שיש למעלה כדוגמתו למטה. וכל מה שיש למטה כדוגמתו בים והכל אחד. ברא בעליונים המלאכים ברא בעוה"צ ברא אדם ברא בים ליתן כדא' (שמות ט) לחבר את האהל להיות אחד. כתיב בראש (בראשית ט) כי בללם אלהים עשה את האדם וכתיב (חברים

קומץ המנחה ב' אות פ'

ועל דרך הרמז כי יעקב בחר עולם הבא ועשו עולם הזה כמו שאמרו ז"ל, ¹⁸² והרמב"ם הלכות תשובה (ח, ה) ⁶²⁷ וכן הוא בתנחומא שמות וכן בזהר כתבו כי העולם הבא אינו מחודש אז, והוא מכבר רק הוא נעלם. פירוש כי עולם הזה נקרא עלמא דשקרא, ועולם הבא נקרא עולם האמת. שקר הוא דבר הפוסק כמו יכזבו מימיו, שאין לו קיום, והוא כל עניני עולם הזה שיש להם קיום בדמיון, אבל אינו באמת, שעתידין להתבטל. אבל העולם הבא, רצה לומר הפשט כל דבר מן הדמיון אל האמת של הדבר ההוא, רצה לומר כח של הכח ההיא הקיים לעד - זהו נצחי. והנה שניהם קרים עולמות, שניהם שרים, כל מה שיש בזה יש בזה, וכמו שאמרו בחולין (קכז, א) כל מה שיש ביבשה יש בים [חוץ מן החולדה רומז ליצר הרע כמ"ש במקום אחר כחולדה הדרה בעיקרי בתי] ⁶²⁸, כמו שאמרו (ילקוט משלי תתקלח) העולם הזה דומה ליבשה והעולם הבא לים אם לא התקין ביבשה כו', ⁶²⁹ וכמו שאמרו בפרק חלק (סנהדרין צב, ב) צדיקים וכו' ישיטם על פני המים כו', ⁶³⁰ והיינו שכל עניני עולם הזה וכחות הברואים שבו הם אמיתיים גם כן, כי לא תהו בראה, לשום דבר רק שאין נגלה ממנו אל הדמיון, והאמת צפון.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAH ANYTIME

ALL DAF

DAF YOMI PORTAL

KOL HASACHAR